

Байка про мирного царя

Посланий Аналітик - 02/03/2008 20:01

БАЙКА ПРО МИРНОГО ЦАРЯ

В одному лісі дикі демократи
Обрали доброго і тихого царя,
Сердешного і мирного, як брата,
Чемніш від травоїдного звіряти.
І кожен звір до Лісового Тата
Спішив прибути звіддаля,
Щоб підійти і збоку стати,
Щось запитати, щось сказати...
Вже день минув, а їх багато-
Від Лева аж до сірого щура-
Усі ідуть, бо хочуть знати
Як правити візьметься Тато.
Коли ж усі зібрались демократи,
І стали славити царя,
Не підійти, ні близько стати-
Усюди мавпи хитрі, волохаті.
Обсіло коadlo те хвостате
Царя, а решта звіддаля
Прохала Лісового Тата
Про се і те, багато і багато...
Все галасує- і вухате, і хвостате...
Вже відповідь почути їм пора,

Та мавпи не дають сказати Тату
І роблять із царя вар'ята.
Обсіли геть царя, як брата
Як доброго нанашка дівтора
І збокували дикі демократи ,
Стоять, бо черги не діждати.
Не може братія картата
Свобод діждатися і прав,
Обіцяних обіцянок багато...
Жаль- не добратися до Тата.
Котрі хитріші, стали малюватись
Під мавп, що ближче до двора,
І мовою, як мавпи розмовляти
Щоб до царя якось діпхатись.
Тепер у лісі дикі демократи,
Щоб мати доброго і тихого царя,
Навчились мавпами стрибати
І навіть мову їхню мавпувати.
Хто не хотів робитися вар'ятом,
Той збоку огризався і бурчав,
Волів царя інакше обирати...
Мораль така - не май царя за брата.
Цареві теж не варто бути Татом,
Прогнати мавп і просто стати,
Не бавлячись у диких демократів.

М. Івано-Франківськ , 30.01.08р.

Володимир Ференц

=====